

Слѣдъ смърть-тѣ си, братъ му *Балдуинъ* 1100 год. пріель титлѣ-тѣ *Краль Іерусалимскій*, нѣ имаше постояннѣй борбѣ съ храбры-тѣ Мухамеданци. Скоро ся глѣдаше завоеваніе на тѣхъ като най богоугодно дѣло, по кої-то причинѣ ся и образувахъ рыцарскы ордены, како *Темплеры* (1119 год.) *Іоанниты*, *Тевтоны* (1190 г.) и пр. кои-то, като половина монасы и половина войници мысляхъ да ся борять за Бога, нѣ чрѣзъ славѣ-тѣ коя-то имъ ся отаде, скоро отъ-частіи станжхъ свѣтовны.

Едно всеобще желаніе за участвуваніе въ крестоносны-тѣ походы обзе Западни-тѣ Христіяне и два пѣти съставихъ ся войнства даже отъ вдѣхновенны Френскы и Нѣмскы дѣтца, кои-то трѣгніхъ въ пѣть за да освободять Іерусалимъ; нѣ най-повече отъ тѣхъ погиблыхъ прѣдъ да стигнѣтъ още до Италії, а други бѣхъ продадени въ робство на Мусулманы-тѣ.

Ако и Европейски-тѣ князове още нѣколко пѣти дойдохъ на помощь на Христіяны-тѣ въ Палестинѣ, то при всичко това въ 1187 год. Іерусалимъ пакъ ся изгуби; и всички-тѣ трудове на Западни-тѣ силы не бѣхъ въ състояніе да възстановятъ тамъ едно трайно Христіянско царство. Макаръ че почти всички-тѣ велики князове, въ теченіе на двѣ-столѣтія, употребихъ всички-тѣ си силы противъ непріятель-тѣ на христіянство-то, и повече отъ шесть миллиона человѣци изгубихъ живота си въ тѣзы опыты, въ 1291 годинѣ послѣдне-то